

Gerek Asktan Gerekse Karınca Kararından

– Yeldegirmeni · 17 Eylül 2024

Küle dönmüs

Eylülün solgun sarılar takvim yapragındaki tülü ve tuali

Gönül arzusundan

Göz sadakasından

Gece savusup giderken karanlığın ötesini desip didikleyen merakla

İsmi kulagina okunmuş insana hastahane refakatcis gibi bazi alev

Ondan sonrası mum..

En dokunaklı acılara ses veren hickiriklar müptelasi

Tenhalar tarumarında corak

Sonsuzlugun mekan meskeninde sanki kendi kendisiyle kanlı bicakliyimis gibi

Cürümüs kabuklar icinde kıvranıp duran, acabalar ve belkiler örgüsüyle

Kozasını söküp dokuyan

Vesveseye

Sanir ki insan, külliyen anlaşılmazdır

Uzundur

Ezicidir,

Cetindir

Fuzulidir

Yorar yildirir yıpratır

Uykuyu dünegi bezirgan bazarında harap etmiş yitirmiş
Kumlarda camurlarda debelenerek, ölünce giyilen suskunluk dükkancisi
Varılmaz yer, gidilmez sarpa, dönülmez esik, otlar cöpler arasından
Eskiyasi ve haramisi çok derebayır çıkmazi
Ve ayazlara cöllere yolunu sasirmiş yikik köprü
Kesik çizgiler harabesidir sanilir
İnsanlarca karincanın yolu ve yokusu, oysa topraga varsan sorsan
Destikce altından insan çıkan bilindik sirdan
Bozmadan
Berbat etmeden
Yükünü yerine yetistiren ve kendine yakistirandır cümle hayat..
Emsali ask ile insan değilse eğer mülke muhatap
Karincadır gerek Askdan
Gerek topraktan
Gerekse devri dünyadan hatir sual olunan..
Seyfi Karaca.....Eylül / 24